

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 4C/218/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216203357
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2017:3216203357.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Sitárikovou v právnej veci žalobcu: J. Q. B., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, bytom V. A. XXXX/XX, XXX XX C.N., zast.: JUDr. Soňa Suchánová, advokát so sídlom Partizánska 7571/58, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: D. B., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, bytom XXX XX M. F. XXX, zast.: JUDr. Marián Ševčík, CSc., advokát so sídlom Nezábudková 22, 821 01 Bratislava, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Súd podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaného k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území F. F., obci M. F., okrese A. N. A., zapísaným na liste vlastníctva č. XXX ako pozemky parc. registra "C" č. 170 - trvalé trávnaté porasty vo výmere 2610 m² a parc. registra "C" č. 171 - záhrady vo výmere 1476 m² zrušuje a vyporiadava tak, že tieto nehnuteľnosti prikazuje do vlastníctva žalobcu v podiele 1/1.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému sumu 2500,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 50 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 13.10.2016 v znení jej zmeny zo dňa 20.4.2017 sa žalobca proti žalovanému domáhal zrušenia podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúce sa v katastrálnom území F. F., obci M. F., okrese Bánovce nad Bebravou, zapísané na liste vlastníctva č. XXX ako pozemky parc. registra "C" č. 170 - trvalé trávnaté porasty vo výmere 2610 m² a parc. registra "C" č. 171 - záhrady vo výmere 1476 m² (ďalej aj ako "predmetné nehnuteľnosti"), zapísané Okresným úradom Bánovce nad Bebravou - katastrálny odbor, pričom tieto nehnuteľnosti sú v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a žalovaného, každý v 1/2-ici. Žalobca navrhol podielové spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam zrušiť a v zmysle pripustenej zmeny žaloby zo dňa 20.4.2017 obe predmetné nehnuteľnosti prikázať do výlučného vlastníctva žalobcu, s tým že žalobca je povinný žalovanému zaplatiť sumu 2500,- eur (slovom dvetisíc päťsto eur), do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V žalobe uviedol, že strany sporu sa stali podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností na základe rozhodnutia o dedičstve zo dňa 27.2.2001. Okresný úrad Bánovce nad Bebravou pod č. V 976/2016 rozhodnutím zo dňa 8.7.2016 povolil vklad vecného bremena - práva prechodu cez pozemok reg. C parc. č. 172 v prospech žalovaného. Žalovaný na parc. č. 170 začal chovať prasatá (mangalice), žalobca sa domnieval že ide o jednorázovú záležitosť a preto s tým súhlasil. Žalovaný však doposiaľ chová ďalšie prasatá v oveľa väčšom množstve, pričom žalobca žalovaného v roku 2015 vyzval na ukončenie tejto činnosti, z chovom ďalších prasiat nesúhlasil, pretože zvieratá znehodnocujú pozemok, tento rozrývajú, šíria nepríjemný zápach, podrývajú provizórne oplotenie a behajú a znehodnocujú aj parc. č. 171. Žalobca má vo vlastníctve susednú parc. č. 172, kde má rodinný dom, kde má rodinný

dom, ktorý obýva so svojou manželkou. V súvislosti s chovom prasiat žalovaným, sa za účelom výberu resp. predaja prasiat sa po jeho parc. č. 172 aj parc. č. 170 a 171 pohybujú cudzí ľudia. Na parc. č. 171 žalovaný vyklčoval svoje ovocné stromy, ale terén ani na výzvu žalobcu neuviedol do pôvodného stavu, nezrovnal terén po odstránených stromoch, neodstránil zvyšky trvalých porastov. Žalobca vyzval žalovaného písomným podaním zo dňa 26.8.2016 k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, a žalovanému navrhol dve alternatívy, žalovaný mu oznámil, že nepristúpi ani na jednu z ponúknutých alternatív riešenia právneho problému. V žalobe tiež žalobca uviedol, že 15 rokov žalobca užíva najmä časť parc. č. 171 za účelom pestovania ovocia a zeleniny a žalobca užíva parc. č. 170 na chov prasiat a preto v žalobe najskôr žiadala podielové spoluvlastníctvo rozdelením, na základe vyhotoveného geometrického plánu, ktorý bude vypracovaný v spore, a to tak, že parc. registra "C" č. 170 - trvalé trávnaté porasty vo výmere 1305 m², ktorá je bližšie k parc. registra "C" č. 172, nachádzajúcej sa v katastrálnom území F. F., obci M. F., zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, súd prikáže do výlučného vlastníctva žalobcu a parc. registra "C" č. 170 - trvalé trávnaté porasty vo výmere 1305 m², ktorá je ďalej od parc. registra "C" č. 172, nachádzajúcej sa v katastrálnom území F. F., obci M. F., zapísanej na liste vlastníctva č. XXX prikáže do výlučného vlastníctva žalovaného a parc. registra "C" č. 171 - záhrady vo výmere vo výmere 738 m², ktorá je bližšie k parc. registra "C" č. 172, nachádzajúcej sa v katastrálnom území F. F., obci M. F., zapísanej na liste vlastníctva č. XXX súd prikáže do výlučného vlastníctva žalobcu a parc. registra "C" č. 171 - záhrady vo výmere vo výmere 738 m², ktorá je ďalej od parc. registra "C" č. 172, nachádzajúcej sa v katastrálnom území F. F., obci M. F., zapísanej na liste vlastníctva č. XXX prikáže do výlučného vlastníctva žalovaného. Zároveň súd rozhodne o zriadení vecného bremena na novovzniknutú časť parcely č. 170 vo vlastníctve žalobcu spočívajúce v práve prechodu v prospech žalovaného. Právne žalobu odôvodnil ustanovením § 141 a 142 Občianskeho zákonníka. Navrhol v spore vykonať dokazovanie listinami, fotografiami, vypočuť strany sporu a svedkov.

2. Žalovaný k žalobe (pôvodne podanej) uviedol, že ústne žalobcu žiadal, vzhľadom na písomnú výzvu žalobcu, aby podielové spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam zrušili a vyporiadali k spokojnosti oboch, vždy sa opieral o vyhlásenia otca, na základe ktorého im ich otec do podielového spoluvlastníctva predmetné parcely, každému v ?. Zo strany žalobcu v poslednom období dochádza k protiprávnym konaniam, ktoré sú v rozpore s predstavou ich otca a preto bol nútený podať na súd žalobu o zriadenie vecného bremena, nakoľko mu žalobca bránil v užívaní predmetných nehnuteľností, pričom uvedený spor skončil mimosúdnou dohodou. Následne mu žalobca opätovne začal sťažovať prístup k predmetným nehnuteľnostiam, umožňuje mu prechod cez parcelu č. 172 k predmetným nehnuteľnostiam iba cez úzky chodník so šírkou cca 50 cm. A tak mu znemožňuje riadne hospodárenie, užívanie a zveľaďovanie predmetných nehnuteľností. Konanie žalobcu vyvoláva neustále rozpory v celej B. rodine. Nesúhlasil s návrhom s rozdelením predmetných nehnuteľností ako navrhol žalobca (v pôvodnej žalobe), a navrhol rozdelenie predmetných nehnuteľností inak. K tvrdeniu žalobcu o jeho vlastníctve k parc. č. 172 uviedol, že mala byť podľa vyhlásenia otca rozdelená medzi žalobcu a žalovaného, avšak v dôsledku podvodného konania žalobcu prešla predmetná parc.č. 172 do výlučného vlastníctva žalobcu. Nie je pravdou, že žalobca nemôže užívať parc. č. 170, žalobca ju v skutočnosti užívať nechce, pretože dobre vie, že inak ako na chov prasiat sa užívať nedá. K vyklčovaniu stromov na parc. č. 171 uviedol, že tieto dal vyklčovať na naliehanie žalobcu. Tieto stromy vysadil žalovaný, nechcel sa zbytočne hádať a stromy vyklčoval. Podľa názoru žalovaného, žalobca užíva najkvalitnejšiu časť parc. č. 171 a žalovaný parc. č. 170, s čím žalovaný nikdy nesúhlasil, pričom mu žalobca bránil v užívaní parc. č. 17, pričom on žalobcovi nikdy nebránil užívať parc. č. 170. Žalovaný uviedol, že neexistuje iný prístup na predmetné nehnuteľnosti len cez parc. č. 172, ktorá je vo vlastníctve žalobcu. A preto v prípade, že dôjde k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva bude žalobca povinný umožniť žalovanému prístup, ktorý v sebe zahŕňa prístup hospodárskymi strojmi v šírke 4m. Žalobcovi pre pokoj v rodine viackrát ponúkol na predaj svoj spoluvlastnícky podiel, pretože je názoru, že akékoľvek rozdelenie predmetných nehnuteľností navodí opäť stav, že nebude môcť parcely, ktoré mu budú prikázané riadne užívať a obhospodarovať bez toho aby musel prechádzať cez parc. č. 172. Navrhol v spore vykonať dokazovanie listinami, fotografiami a vypočuť svedkov.

3. Žalobca i napriek vyjadreniu žalovaného na podanej (pôvodnej) žalobe zotrval a uviedol, že žalovanému bolo právo prechodu cez parc. č. 172 zriadené mimosúdnou dohodou formou vecného bremena tak, ako to žalovaný sám žiadal. Žalobca súhlasil s riadením vecného bremena nie z dôvodov, ako tvrdí žalovaný a ale preto, že tento potrebuje mať prístup na predmetné nehnuteľnosti a má zato, že chodník cez parc. č. 172 je vhodný na zriadené právo prechodu žalovaným. Prechod nezahŕňa prechod poľnohospodárskych strojov, prechod je zabezpečený s viac ako 1m vstupmi, čo je dostatočné. Dňa

17.11.2016 vyviezol žalovaný ďalšie mangalice, na dvore žalobcu zostali koľaje, ktoré nevyrovnal, tiež doviezol palety pre chov mangalic. Uvedené vykonal v čase keď žalobca nebol prítomný, bez oznámenia a v sprievode neznámych osôb. Je pravda, že parc. č. 170 je čiastočne podmosená, čo je spôsobené chov mangalic. Uvedol, že dedičského konania po otcovi sa nezúčastnil, zastupoval ho brat T.. K chovu prasiat opätovne uviedol, že žalovanému nedal súhlas. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že na parc. č. 170 sa dajú chovať len mangalice, v minulosti táto slúžila na pestovania plodín.

4. Žalovaný s vyjadrenia žalobcu nesúhlasil, považoval ich za nepravdivé a vo veci žiadal nariadiť neodkladné opatrenie vo forme vecného bremena, právo prechodu cez parcelu č. 172 k.ú. M. F. na parcelu č. 170 a 171 k.ú. M. F. v prospech žalovaného vzťahujúce sa aj na poľnohospodársku a inú potrebnú techniku na riadne obhospodarovanie a zveľaďovanie parciel, ktorý návrh súd rozhodnutím, uznesením zo dňa 19.1.2017 č.kon. 4C/218/2016-68 zamietol.

5. Zo zmenou žaloby žalovaný nesúhlasil. Dňa 29.05.2017 vo vyjadrení poukázal na rozhodnutia a stanoviská NS SR o primeranej náhrade podľa ust. § 142 ods. Občianskeho zákonníka a uviedol, že pri rozhodovaní v danej veci je potrebné náležite objektívne zistiť cenu predmetných nehnuteľností. Žalobca o cene predmetných nehnuteľností predložil znalecký posudok č. 6/2001, ktorý je pre aktuálne konania nepoužiteľný, pretože znalecký posudok bol vypracovaný pre účely dedičského konania, nezohľadňuje v žiadnom prípade súčasný stav nehnuteľností, vývoj na realitnom trhu či rozvoj obce a s tým súvisiacou zvýšenou lukrativitou predmetných nehnuteľností.

6. Súd po predbežnom prejednaní sporu vo veci nariadil pojednávanie a vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a listinami: žaloba, osvedčenie o dedičstve 4D 404/00, výpis z LV č. XXX. XXX a XXX, k.ú. F. F., Rozhodnutie Okresného úradu Bánovce nad Bebravou zo dňa 08.07.2016, fotografie č.l. 14-24, písomnosť žalobcu adresovanú žalovanému označená ako reakcia na neférové konanie zo dňa 26.08.2016 č.l. 25-28, podací lístok č.l. 29, vyjadrenie žalovaného zo dňa 25.11.2016 č.l. 40-41, fotografie č.l. 43-63, oznámenie zástupcu žalobcu zo dňa 04.04.2017 o výsledku mimosúdnych rokovaní, návrh zástupcu žalovaného na mimosúdnu dohodu zo dňa 22.02.2017 s prílohou č.l. 77-78, odpoveď zástupcu žalobcu na návrh mimosúdnej dohody zo dňa 09.03.2017 č.l. 79-80, návrh zástupcu žalovaného na mimosúdnu dohodu zo dňa 16.03.2017 s prílohou č.l. 85-86, odpoveď zástupcu žalobcu na návrh mimosúdnej dohody zo dňa 21.03.2017 s prílohou č.l. 87-88, stanovisko zástupcu žalovaného k odpovedi žalobcu zo dňa 27.03.2017 s prílohami č.l. 89-91, čestné vyhlásenie V. B. č.l. 92, fotografie č.l. 93-101, fotografie č.l. 104-114, výzva Obce M. F. zo dňa 21.02.2017 č.l. 115-116, Rozhodnutie o prerušení konania o dodatočnom povolení stavby č.l. 117-118, vybavenie podnetu Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Trenčín zo dňa 23.12.2016 č.l. 119-120, komentár k fotografiám z parciel č. 170 a 171 v katastri F. F. č.l. 121, fotografie č.l. 122-131, stanovisko zástupcu žalovaného k doterajšiemu priebehu prípravného konania zo dňa 20.04.2017 č.l. 136, znalecký posudok 06/2001 č.l. 138-163, vyjadrenie zástupcu žalovaného zo dňa 26.05.2017 č.l. 166, zdôvodnenie ceny za odkúpenie pozemkov s prílohami č.l. 168-181, potvrdenie Slovenskej sporiteľne zo dňa 25.05.2017 č.l. 182, fotografie s komentárom č.l. 183-190 .

7. Z výpisov z katastra nehnuteľností mal súd preukázané, že žalobca a žalovaný sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúce sa v katastrálnom území F. F., obci M. F., okrese A. N. A., zapísané na liste vlastníctva č. XXX ako pozemky parc. registra "C" č. 170 - trvalé trávnaté porasty vo výmere 2610 m² a parc. registra "C" č. 171 - záhrady vo výmere 1476 m², každý v podiele ? - ica. Žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území F. F.K., obci M. F., okrese Bánovce nad Bebravou zapísaným na liste vlastníctva č. XXX ako pozemok parc. registra "C" č. 172 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1345, m². Z listiny-katastrálnej mapy na parc. č. 170,171 a 172 v k.ú. F. F. je zrejmé, že parc. č. 172 "susedí" s parc. č. 170 a 171, pričom na pozemku - parc. registra "C" č. 172 je na základe zmluvy zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu cez tento pozemok v prospech žalovaného. Z kópie katastrálnej mapy obce M. F., k.ú. F. F. a z predložených fotografií stranami sporu súd zistil, že predmetné pozemky sú susedné pozemky a nie je možné na ne vstupovať z verejnej komunikácie alebo verejného priestranstva.

8. Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom Ing. Ľubomírom Knotkom, č. 06/2001 zo dňa 15.2.2001 vyplýva, že cena nehnuteľnosti (predmetných nehnuteľností) k 2.11.2000, a to pozemku parc. registra "C" č. 170 - trvalé trávnaté porasty vo výmere 2610 m² bola 9396,- Sk (311,89 eur) a pozemku parc. registra "C" č. 171 - záhrady vo výmere 1476 m² bola 24796,80 Sk (823,10 eur). Zo znenie

tohto posudku vyplýva, že ním zistená cena slúži aj ako podklad "podklad k dojednaniu ceny pre účel zmluvných prevodov medzi predávajúcim a kupujúcim."

9. Z Výzvy Obce M. F. na doplnenie, vydané dňa 21.02.2017 č. 79/2017 adresovanej žalovanému a z Rozhodnutia o prerušení konania o dodatočnom povolení stavby, vydané Obcou M. F. vyplýva, že žalovaný ako vlastník stavby - Drevený prístrešok na pozemku parc. C-KN č. 170 túto uskutočnil bez stavebného povolenia.

10. Žalobca vo výpovedi uviedol, že nehnuteľnosti užívali bez problémov, až do roku 2014 kedy za ním prišiel žalovaný, či môže na pozemku č. 170 začať chovať mangalice. Mal tam vtedy 4 mangalice, po roku to rozšíril na 7, 8, 10 kusov. V minulosti pozemky mali v úmysle riešiť, trval na tom aby ich dal do pôvodného stavu, že ich reálne rozdelia, s čím súhlasil, a to preto, že chovom mangalic tieto pozemky znehodnotil. K stromom uviedol, že je tam ešte 20 stromov, štyri premiestnil, pretože žalovanému chcel umožniť vstup. Nie je však pravda, že mu násilne bránil v užívaní, má kľúče od brán. Začali tam však chodiť cudzí ľudia nákladnými autami a tiež svojvoľne zabral ďalšiu časť pozemkov v celkovej výške 2/3. To že tam začali chodiť cudzí ľudia vzhľadom na chov mangalic, žalobcovi začalo vadíť. Žalobca zamedzil prístup nákladným autám, bolo to 3. decembra keď tam viezol stavebný materiál na prístrešok. Sú voči žalobcovi nahnevaní traja súrodenci, pretože žalovaný im nepovedal pravdu. V roku 2015 žalovaný podal žalobu o vecnom bremene, spor ukončili dohodou, ale prejazd nemá povolený, to už súrodencom nepovedal. Nemôže tolerovať že sa mu po pozemku pohybujú cudzí ľudia. Nemá problém s tým, ak tam chce ísť žalovaný pozemky obrábať, že od brán ma kľúče. Žalovaný užíval 2/3 zadnú časť ktorú zatravnil, pretože choval dobytok, žalobca prednú asi 1/3. Čo sa týka jeho návrhov na reálne rozdelenie, nehnuteľnosti chceli reálne rozdeliť, ale tak, že najskôr dá do pôvodného stavu čo znehodnotil a potom sa to reálne rozdelí, s čím žalovaný nesúhlasil. Zo strany žalobcu bol aj návrh v súvislosti s rozdelením na prejazd v šírke 3,5 metra, žalovaný požiadavku zmenil na 4,5 metra, čo je zo strany žalobcu nereálne. K dedičskému konaniu uviedol, že na dedičskom konaní nebol. Žalobou rieši to, aby mohol pozemky plnohodnotne užívať, nemôže tolerovať aby mi niekto znehodnocoval jeho pozemok parcela č. 172. Parcela 170 je zdevastovaná. Aj keď žalovaný uvádza vo svojich podaniach že chce urovnať vzťahy, aj vzťahy s mamou, s mamou sa už tri roky nerozpráva, na jej 90 narodeniny si ani nespomenul. Pôvodný stav pozemkov z roku 2002, 2003 je iný ako je teraz. Ornej pôdy je teraz 2 836 m. Orná pôda je znížená o trávnik ktorý založil žalovaný. 50 rokov sa z ornej pôdy brali produkty tak ako uvádza mama. V roku 2003, 2004 žalovaný z nej spravil pasienok. Žalovaný na parc. č. 170 a 171 choval aj morky a ovce. V minulosti súhlasil s vychovaním štyroch prasiat mangalic na sporných pozemkoch, ďalej už nie. Odstraňovanie stromov ktoré sa nachádzali na sporných pozemkoch, bola to pôvodná dohoda medzi žalobcom a žalovaným, že pozemky sa dajú do pôvodného stavu. Žalovaný nevlastní susedné pozemky k sporným nehnuteľnostiam, teda k parcele 170 a 171, V súčasnosti právo prechodu cez pozemok parc. č. 172 žalovaný využíva v celej dĺžke, zhruba 65 metrov v šírke brán 1,05; 1,10. Žalobca je ochotný umožniť žalovanému užívať parcelu č. 172 formou prejazdu, ale pri obrábaní poľnohospodárskej pôdy, pri chove mangalic nie, nemá súhlas žalobcu. Nie je pravda že sa so žalovaným dohodol že pozemky nebudú tri roky obrábať. Hovorili len o tom, že bude tri roky trvať kým z pasienkov spraví opäť ornú pôdu.

11. Žalovaný vo výpovedi uviedol, v roku 1987 alebo 97 mu otec doručil čestné prehlásenie. V dedičskom konaní sa dohodlo, že záhradu si rozdelia na polovicu. Čo sa týka prejazdu, dohodlo sa že to nechá na potom, že sa dohodnú. Súhlasil s postavením altánku na parc. č. 172 keď ho chcel postaviť žalobca, ak nebude robiť problémy s prechodom. Keď otec ešte žil, parcely 170 a 171 užívali. So súhlasom žalobcu na parcele 171 nasadil ovocné stromky. V roku 2014 keď začali konflikty začal stromy kľčovať, polovicu ich odstránil, druhú už nestihol, zabránil mu žalobca tam ísť s traktorom. Sám žalobca mu povedal, že tam nemusí nič sadiť ani tri roky a teraz tam prvý sadi v tej najlepšej pôde. V roku 2014 dal bremeno farchy, dohodli sa, na smetiaku to podpisoval, neprečítal sám seba žalovaný ocigánil. Mangalice už mohli byť pozabíjané, chce skončiť s chovom mangalic. Dobytok choval doma, choval ovce na parcele, syn žalobcu povedal či tam nedajú ovce, štyri išli pre žalovaného, štyri išli pre žalobcu. U žalovaného sa zabíjali. Morky choval pre seba. 1 200 m² je nanič, treba to len kosiť, kúpil si kvôli tomu 800 euróv kosačku. Ak sa to nepokosí, začnú tam vyrastať malé stromky. Keď boli za dobré, žalobca mu pomáhal, vždy bol odmenený. Skoro celé prasa žalovanému dal keď prerábal chalupu aby mal pre robotníkov. Nevlastní susedné pozemky k parcele 170 a 171. Momentálne sa so žalobcom nerozpráva, kvôli tomuto sporu. Žalovaný je za to aby sa parcela rozdelila po dĺžke, dať to do šíraka kto si čo vytiahne, keď nie je dohoda. Súhlas žalobcu s chovom mangalic netrvá, už ho udal na veterinu, všelikde, je vedený ako

farmár. V súčasnosti užíva parcela č. 170 a 171 tak, že obidve parcely kosí a dáva to mangaliciam. Časť z týchto parciel 170 a 171 užíva aj žalobca. Nevie či súhlasí žalobca s tým ako využíva tieto parcely, lebo nekomunikujú. Žalovaný to len kosí a dáva mangaliciam. Prístup na parcelu č. 170 a 171 má momentálne len obmedzený, cez malé bráničky. Raz tam žalovaný išiel s autom, viezol tam dosky, žalobca ho nepustil, nosili dosky, viac tam nešiel nákladným autom. Nevie či žalobca nesúhlasí s veľkochovom mangalic viac ako štyri kusy, žalovaný sa ho nepýtal. Nepýtal sa ho, preto že už to bolo medzi nimi narušené. Ovce devastovali pozemok menej, morky nedevastovali, morky tam mal jeden rok. Aj ovce len jeden rok s návrhom syna žalobcu. V súčasnosti sa stará o svoje časti parcely 170 a 171, tak ako sa dohodli, že tri roky tam nesadia, vykáša to, všetko nejde naraz pokosiť. V súčasnosti je to zarastené, niekde je 30 cm tráva, niekde 0,5 m. Časť parcely 170 a 171 ktorú podľa ústnej dohody užíva žalobca, je taká, že žalobca tam má zasadené. Žalobca svoju časť momentálne nemá zaburinenú. Žalovaný do minulosti sadiť na parcelách 170 a 171 do minulého roku, nakoľko žalobca povedal že keď aj tri roky nebudú sadiť, jemu to je jedno. A sadiť prvý. Žalobca ho nepožiadala, aby na týchto parcelách niečo sadiť, sadiť na žalovanom, čo je jeho je aj žalovaného.

12. Súd pri posudzovaní nárokov strán sporu vychádzal z ustanovení § 137 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb.), ktoré upravujú otázky podielového spoluvlastníctva.

13. Podľa § 141 ods.1 Občianskeho zákonníka, spoluvlastníci sa môžu dohodnúť o zrušení spoluvlastníctva a o vzájomnom vypořádání; ak je predmetom spoluvlastníctva nehnuteľnosť, dohoda musí byť písomná.

Podľa § 142 ods.1 Občianskeho zákonníka, ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vypořádání na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelne využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom, prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatnými spoluvlastníkmi. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

Podľa § 142 ods.2 Občianskeho zákonníka, z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd nezruší a nevyporiada spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu alebo predajom veci a rozdelením výťažku.

Podľa § 142 ods.3 Občianskeho zákonníka pri zrušení a vypořádání spoluvlastníctva rozdelením veci môže súd zriadiť vecné bremeno k novovzniknutej nehnuteľnosti v prospech vlastníka inej novovzniknutej nehnuteľnosti. Zrušenie a vypořádání spoluvlastníctva nemôže byť na ujmu osobám, ktorým patria práva viaznúce na nehnuteľnosti.

14. Podľa ust. 186 C.s.p. skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy zverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie, ktoré boli zverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie, sa nedokazujú. Súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

15. Podľa ust. § 191 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

16. Súd v konaní vykonával dokazovania výsluchom strán sporu a predloženými listinami stranami. Tak ako strana žalobcu a i strana žalovaných navrhla v spore vykonať dokazovania svedkami o užívaní predmetných nehnuteľností a konaniach a správaniach spoluvlastníkov (strán sporu) v súvislosti s užívaním predmetných nehnuteľností a strana žalovaného i dokazovanie znalcom ohľadom kvality pôdy a možnosti využitia jednotlivých parciel, ktoré dôkazy súd nevykonával a to z dôvodu, že výsluch svedkov považoval za nadbytočný, pretože tvrdeniami strán sporu a množstvom fotografií predloženými oboma stranami mal súd preukázané užívanie predmetných nehnuteľností a v prípade návrhu žalovaného vykonať dokazovania o kvalite pôdy a možnosti využitia predmetných parciel nejde o skutočnosti, na ktoré treba vedecké poznatky. Strana žalovaného v spore najskôr navrhla vykonať znalecké dokazovanie o cene predmetných nehnuteľností, od tohto dôkazu neskôr upustila.

17. Nepochybne bolo preukázané, že procesné strany sú podieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností, ku ktorým podielové spoluvlastníctvo žiada žalobca zrušiť a (po pripustení zmeny žaloby) vyporiadať prikázaním veci za primeranú náhradu. Predmetné nehnuteľnosti nadobudli žalobca a žalovaný do podielového spoluvlastníctva každý v ?-ici na základe rozhodnutia vydanom v dedičskom konaní sp. zn. 4D/404/00, Dnot 233/00 zo dňa 27.2.2001 po ich otcovi C. B.. Taktiež mal súd preukázané, že žalobca je toho času výlučným vlastníkom susednej nehnuteľnosti pozemok parc. č. 172. Aj keď žalovaný v konaní poukazoval na vyhlásenie otca žalobcu (aj žalovaného) nebolo žalovaným v konaní preukázané, že by vlastníctvo žalobcu k parc. č. 172 bolo hodnoverne toho času spochybnené, t.j. že sa vedie konanie o žalobe, predmetom ktorého by bolo určenie práva k tejto susednej nehnuteľnosti. Pre rozhodnutie súdu, rozsudok je rozhodujúci skutkový stav v jeho čase vyhlásenia.

18. Zákonné ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka neustanovuje len výpočet spôsobov zrušenia a vzájomného vyporiadania, ale zároveň vymedzuje aj poradie, v ktorom treba skúmať možnosť jednotlivých spôsobov vyporiadania. Toto ustanovenie pozná spôsob zrušenia a vzájomného vyporiadania reálnym rozdelením, prikázaním za náhradu a predajom, čo znamená že žiadnym iným spôsobom, a teda ani na základe losu, tak ako navrhla strana žalovaného, súd nemôže podielové spoluvlastníctvo zrušiť a vyporiadať. Za najprirodzenejší spôsob zrušenia spoluvlastníckych vzťahov je reálne rozdelenie veci medzi spoluvlastníkov podľa výšky spoluvlastníckych podielov. Musí ísť z technického hľadiska o deliteľnú vec, jej rozdelenie je nielen možné, ale aj funkčne opodstatnené a teda reálnym rozdelením vzniknú také samostatné veci, ktoré môžu slúžiť účelnému využitiu takejto veci.

19. Hmotnoprávnou podmienkou na to, aby súd prikočil k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva je skutočnosť, že podieloví spoluvlastníci neuzavreli dohodu o jeho zrušení a vyporiadaní. Z tvrdení strán sporu a z listín predloženými oboma stranami sporu mal súd preukázané, že strany sa pokúšali uzatvoriť dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, k dohode nedošlo. Spoločné užívanie nehnuteľností nie je možné. Z tvrdení žalobcu i žalovaného, i z ich výpovedí mal súd preukázané, že medzi žalovaným a žalobcom začalo dochádzať od roku 2014 v súvislosti s užívaním predmetných nehnuteľností k nezhodám o spôsobe užívania predmetných nehnuteľností, žalovaný v súčasnosti časť predmetných nehnuteľností užíva spôsobom, s ktorým žalobca nesúhlasí (chov prasidiat, mangalic, výstavba stavieb - dreveného prístrešku v súvislosti s týmto chovom). Žalobca a žalovaný medzi sebou nekomunikujú. Nezhody o užívaní predmetných nehnuteľností pretrvávajú aj v súčasnosti, a tieto spôsobujú ako vyplýva z výpovede oboch strán sporu aj nezhody v širších rodinných vzťahoch, nielen medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný potom ako nedošlo v priebehu konania k uzatvoreniu dohody (o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva rozdelením) a potom ako žalobca za súhlasu súdu zmenil žalobu so zrušením podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam s touto nesúhlasil. Súd v konaní nezistil žiadne okolnosti, na základe ktorých by nemalo dôjsť k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva. Súd rešpektoval zásadu, že žalobcu, ktorý už toho času nechce zotrvať v spoluvlastníckom zväzku so žalovaným nie je možné nútiť, aby v takomto právnom vzťahu zotrval proti jeho vôli, keď je možné účelnejšie riešenie. Tu súd poukazuje, že aj žalovaný pred začatím sporu i v priebehu neho prezentoval že už nemá záujem zotrvať v spoluvlastníckom zväzku so žalobcom.

20. Súd rešpektoval zásadu, že podielového spoluvlastníka, ktoré už nechce zotrvať v spoluvlastníckom zväzku nie je možné nútiť, aby v takomto právnom vzťahu zotrval proti svojej vôli, keď je možné účelnejšie riešenie. Súd mal preukázané výpoveďou strán sporu, návrhmi na uzatvorenie dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a odpoveďami druhého spoluvlastníka na tieto návrhy, že pri užívaní predmetných nehnuteľností dochádza medzi podielovými spoluvlastníkmi k nezhodám, ktoré vznikajú nielen z odlišných názorov na spôsob využitia predmetných nehnuteľností ale aj z toho že žalovaný nemá toho času zabezpečený riadny prístup k predmetným nehnuteľnostiam, žalovaný je odkázaný v prípade vstupu na predmetné nehnuteľnosti na vôľu žalobcu, ktorý je vlastníkom susednej nehnuteľnosti k oboj predmetným nehnuteľnostiam. Aj keď v minulosti strany sporu viedli spor o zriadenie vecného bremena k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu v prospech žalovaného a tento ukončili dohodou, nezhody medzi stranami sporu o prístupe k týmto nehnuteľnostiam to neukončilo a tieto pretrvávajú neustále. Žalovaný naďalej užíva časť predmetných nehnuteľností spôsobom (chov prasidiat na pozemku, starostlivosť o pozemky), s ktorým žalobca nesúhlasí a v práve v súvislosti s takýmto spôsobom využitia predmetných nehnuteľností žalovaným žalobca neumožňuje žalovanému prejazd (nie prechod žalovanému) cez pozemok vo výlučnom vlastníctve žalobcu a tým aj riadny prístup na predmetné nehnuteľnosti. Žalovaný tiež nie je spokojný s tým akým spôsobom a akú časť predmetných

nehnutelností užíva žalobca. Aj keď žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že v dedičskom konaní sa dohodlo, čo sa týka prejazdu, že to nechá na potom, že sa dohodnú, z rozhodnutia o dedičstva žiadna takáto dohoda nevyplýva a žalovaný o existencii takejto dohody nepredložil žiadny dôkaz. Práve naopak z tohto rozhodnutia o dedičstve, ďalej z tvrdení žalobcu a z LV č. XXX je zrejmé, že potom ako žalovaný ako dedič po zomr. otcovi na pozemku parc. č. 172 nadobudol (ako aj žalobca i ostatní dedičia) podiel vo výške 1/16 a tento podiel následne (ako aj ďalší dedičia) v roku 2003 žalobcovi daroval. Žalobca sa tak stal výlučným vlastníkom pozemku parc. č. 172, pričom žiadne právo prejazdu v prospech žalovaného v tom čase nebolo zriadené.

21. Zákonné ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka pritom neustanovuje len výpočet spôsobov zrušenia a vzájomného vyporiadania, ale zároveň vymedzuje aj poradie, v ktorom treba skúmať možnosť jednotlivých spôsobov vyporiadania. Za najprirodzenejší spôsob zrušenia spoluvlastníckych vzťahov je reálne rozdelenie vecí medzi spoluvlastníkov podľa výšky spoluvlastníckych podielov. Musí ísť z technického hľadiska o deliteľnú vec, jej rozdelenie je nielen možné, ale aj funkčne opodstatnené a teda reálnym rozdelením vzniknú také samostatné veci, ktoré môžu slúžiť účelnému využitiu takejto veci. Súd mal v konaní preukázané že reálne rozdelenie predmetných nehnuteľností nie je možné a to vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný toho času nemá k predmetným nehnuteľnostiam zabezpečený riadny prístup, pretože z predložených listov vlastníctva a z výpisu z katastrálnej mapy je zrejmé, že na predmetné pozemky nie je prístup z verejnej komunikácie a z výpovede žalovaného vyplýva, že nevlastní žiadnu zo susedných nehnuteľností k predmetným nehnuteľnostiam. Aj keď v konaní mal súd preukázané listom vlastníctva č. XXX, k.ú. F. F., že žalovaný má zriadené vecné bremeno viaznuce k susednej nehnuteľnosti (parc. č. 172, vo vlastníctve žalobcu) spočívajúce v práve prechodu žalovaného cez tento pozemok, na základe tohto práva z vecného bremena žalovaný ako vyplýva z jeho vyjadrenia nemá zabezpečený riadny prístup k predmetným nehnuteľnostiam, keďže ako vyplýva z výpovede žalobcu toto vecné bremeno nespočíva aj v práve prejazdu, a žalovaný tak nemôže ako sám tvrdí riadne obhospodarovať predmetné pozemky, ktoré tak nemôže účelne využívať, keďže sa jedná o trvalé trávnaté pozemky a záhrady v celkovej výmere 4086 m². Sám žalovaný vo výpovedi uviedol, že nemôže vzhľadom na nesúhlas žalobcu na predmetné nehnuteľnosti prísť traktorom resp. iným motorovým vozidlom, poľnohospodárskym strojom. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že vzhľadom na charakter predmetných nehnuteľností (pozemky) žalovaný nemá toho času riadny prístup k predmetným nehnuteľnostiam a preto nie je možné vyporiadať podielové spoluvlastníctvo reálnym rozdelením. Vzhľadom na okolnosť, že žalobca o nehnuteľnosti má záujem pristúpil súd k vyporiadaniu nehnuteľností prikázaním predmetných nehnuteľností do vlastníctva žalobcu za primeranú náhradu. Práva vyplývajúce z vecných bremien vznikajú predovšetkým zo zmlúv. Je potrebné poznamenať, že súd môže zriadiť vecné bremeno len v prípadoch, keď mu to zákon umožňuje. Súd môže zriadiť vecné bremeno pri vyporiadaní neoprávnenej stavby (§ 135c ods. 3 Občianskeho zákonníka), pri zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva rozdelením vecí (§ 142 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a pre zabezpečenie tzv. nevyhnutnej cesty (§ 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka). Pozemok parc. č. 172 nie je v podielovom spoluvlastníctve strán sporu a o zriadení vecného bremena-právo prejazdu a prechodu súd nemôže rozhodnúť pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, a to vzhľadom na zákonné ustanovenie § 142 ods. 3 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého súd môže zriadiť vecné bremeno k novovzniknutej nehnuteľnosti v prospech vlastníka inej novovzniknutej nehnuteľnosti).

22. Žalobca za primeranú náhradu považuje sumu 2500,- eur. Žalovaný s uvedenou sumou nesúhlasil a za primerané sumu považuje 20000,- eur, pričom vo svojich vyjadreniach za účelom preukázania týchto tvrdení o výške primeranej náhrady nenavrhol vykonať žiadny dôkaz. Žalobca za účelom preukázania svojich tvrdení o výške primeranej náhrady predložil listinný dôkaz - znalecký posudok o cene predmetných nehnuteľností, vypracovaný znalcom Ing. Ľubomírom Knotkom, č. 06/2001 zo dňa 15.2.2001 o všeobecnej cene nehnuteľností ku dňu 2.11.2000, a to o cene pozemku parc. registra "C" č. 170 - trvalé trávnaté porasty vo výmere 2610 m² vo výške 9396,- Sk (311,89 eur) a o cene pozemku parc. registra "C" č. 171 - záhrady vo výmere 1476 m² bola 24796,80 Sk (823,10 eur) t.j. o celkovej cene predmetných nehnuteľností 34192,8 Sk (1134,99 eur). Súd v súvislosti s týmto dôkazom o výške primeranej náhrady zohľadňujúc priemernú mieru inflácie v medzročnom období podľa údajov Štatistického úradu SR, podľa ktorého hodnota vo výške 311,89 eur v roku 2000 sa toho času rovná sume 521,71 eur a hodnota vo výške 823,10 eur v roku 2000 sa toho času rovná sume 1376,84 eur a preto výšku náhrady 2500,- eur za spoluvlastnícky podiel vo výške ? podľa žaloby považoval za primeranú. Súd poukazuje na znenie samotného žalobcom predloženého posudku, že

cena zistená znaleckým posudkom Ing. Ľubomírom Knotkom "slúži ako podklad k dojednaniu ceny pre účel zmluvných prevodov medzi predávajúcim a kupujúcim." Z príloh tohto znaleckého posudku (list vlastníctva, kópia katastrálnej mapy) je zrejmé, že obidve predmetné nehnuteľnosti boli v roku 2001 tiež vedené ako záhrady a trvalé trávnaté pozemky, a ani v roku 2001 nebol na pozemky zabezpečený riadny prístup z verejnej komunikácie, ale len cez susedné nehnuteľnosti. Taktiež v súvislosti s výškou primeranej náhrady súd poukazuje na zhodné tvrdenia oboch strán sporu, že v prípade pozemku parc. č. 170 táto je toho času znehodnotená chovom mangalic na nej, a bude potrebné pre uvedenie do pôvodného stavu (trvalé trávnaté porasty) vynaložiť náklady. Žalovaný s výškou náhrady nesúhlasil a za primeranú považoval sumu 20000,- eur. Pokiaľ žalovaný výšku primeranej náhrady spochybnil, bolo jeho povinnosťou podľa predpisov C.s.p. na preukázanie tejto jeho námietky predložiť dôkaz, z ktorého by odôvodnenosť tejto námietky vyplývala. Aj keď žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že cena predmetných nehnuteľností (teda náhrada za spoluvlastnícky podiel) nezohľadňuje súčasný stav nehnuteľností, vývoj na realitnom trhu či rozvoj obce a s tým súvisiacou zvýšenou lukrativitou predmetných nehnuteľností, nepredložil o tom hodnoverný dôkaz, ktoré by tieto je tvrdenia preukazovali. Preto zo strany žalovaného, zastúpeného v spore advokátom išlo len o popretie skutkových tvrdení bez predloženia dôkazu preukazujúceho opodstatnenosť takéhoto popretia. V súvislosti so žalobcom navrhovanou primeranou náhradou čo sa týka jej výšky súd poukazuje, že táto nie nízka ani v prípade jej porovnania s určovaním hodnoty nehnuteľnosti podľa § 12 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady a jeho prílohy č. 1 a 2, podľa ktorého hodnota celých predmetných nehnuteľností v takom prípade predstavuje v prípade pozemku parc. č. 170- trvalé trávnaté porasty hodnotu: 2610 x 0,0434 t.j. 132,27 eur (z toho ? - ica predstavuje 56,64 eur) a v prípade pozemku parc. č. 171-záhrady hodnotu: 1476 x 1,32 t.j. 1948,32 eur (z toho ?-ica 974,16 eur). Opätovne súd poukazuje na okolnosť, ktorá má vplyv aj na cenu predmetných nehnuteľností, že k pozemkom nie je priamy prístup z verejnej cestnej siete. V spore nebol navrhnutý dôkaz - určenie výšky primeranej náhrady znalcom. Súd na základe vykonaného dokazovania je názoru, že žalobca svoje tvrdenia o výške primeranej náhrady hodnoverne preukázal dôkazmi, ktoré zo strany žalobcu neboli žiadnym dôkazom spochybnené a preto súd žalobcovi, ktorému predmetné nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva, uložil povinnosť žalovanému túto náhradu za spoluvlastnícky podiel vo výške 1/2 v sume 2500,- eur uhradiť. Súd je názoru, že predložením znaleckého posudku o cene predmetných nehnuteľností v nižšej výške, preukázateľným vývojom cien, stavom nehnuteľností v čase vypracovania znaleckého posudku a v súčasnosti žalobca preukázal že ním navrhovaná náhrada za spoluvlastnícky podiel je primeraná. Žalovaný dôkaz žalobcu o výške primeranej náhrady žiadnym dôkazom nespochybnil.

23. Lehotu na plnenie určil súd podľa ust. § 232 ods. 3 C.s.p., podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

24. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd postupoval podľa ust. § 255 ods.1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a podľa § 257 C.s.p., podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. V celom rozsahu bolo vyhovené žalobe, ale na základe tej skutočnosti že žalobca v konaní po predbežnom prejedaní sporu upravil žalobný návrh v časti žaloby o spôsobe vyporiadania podielového spoluvlastníctva (namiesto reálnym rozdelením prikázaním za náhradu), čo súd považuje za dôvod hodný osobitného zreteľa, prečo v tejto časti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepatrí a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 50 % . O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. § 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul možno vykonať exekúciu na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu (§ 48 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).